

denne gamle Sag nu kan ordnes. — Endvidere har Lagtinget ønsket oprettet et Prøvekammer paa Færøerne for Lanterner og Kompasser. Denne Sag maa jeg ogsaa henlede Opmærksomheden paa.

Jeg skal nævne endnu en Sag, forinden jeg forlader Fiskeri og Søfart ved Færøerne, og det er Spørgsmaalet om Etablering af flere Fyr paa Færøerne og Anbringelse af Taagesignalapparater ved de vigtigste færøske Fyr. Denne Sag har flere Gange været til Behandling i Lagtinget, og den har ogsaa tidligere været Genstand for Indstilling til Regeringen. Sømændene er meget enige om, at de færøske Kyster trænger til flere Fyr, og Spørgsmaalet er i Aar rejst af Færøernes Skipper- og Navigatorforening. Man ønsker at faa bygget et Indsejlingsfyr til Vaag, et Fyr paa Porkeresnæs, et Fyr paa Mjåvanæs for Sejlads gennem Suderøfjord og Øens Østkyst, et Fyr paa Kallur, et Fyr paa Kalsø (nær Blankeskaale) for Sejlads gennem Lervigsfjord og Indsejling til Fuglefjord, et Fyr paa Slettenæs for Indsejling til Vestmanhavnsund, et Fyr paa Vaagø ved Navagjov for Indsejling til Vestmanhavn Syd fra, et Fyr i Saltangeraa til Vejledning for Ankerplads i Kongshavn (Glibre), et Fyr i Sundelaget for Sejlads gennem „Strømmen“, et Fyr paa Torvanes ved Eide for Indsejling til Sundet mellem Strømø og Østerø samt et Fyr „à Mùlanum“ for Indsejling til Sørvaag. Endvidere andrager Skipperforeningen om at faa Taagesignalapparater ved følgende færøske Fyr-anlæg: Nolsø og Thorshavn, Kallur, Myggenæs, Sumbø. De allerfleste af disse Fyr er paatrængende nødvendige, og alle er de meget ønskelige. Man har sagt mig, at det ligger udenfor Fyrvæsenets Opgave at bygge disse Fyr, herom skal jeg ikke udtale mig. Formerne er ikke afgørende for mig, men det kan vel ikke ligge udenfor Statens Opgave at bygge disse Fyr. Hvis dette erkendes — og det tror jeg, man maa erkende —, har det for mig mindre at sige, hvilket Ministeriums Budget Bevillingen opføres paa, enten det nu bliver Marineministeriets eller Justitsministeriets Budget.

Jeg vil dernæst gerne udtale mig en Smule om Fiskeriet ved Grønland. I Lag-

tingssamlingen 1924 vedtog Lagtinget en saalydende Henvendelse til Regeringen: „Lagtinget andrager hos Regeringen om, at der maa blive udvirket Tilladelse for færøske Kuttere til at drive Fiskeri i Grønland, at etablere Stationer i Land paa de i foranstaaende Betænkning nævnte Steder“ — 4 Steder vistnok — „at man faar Adgang til det Kortmateriale, som findes over grønlandske Farvande, og at der efter Forhandling med Handelsstyrelsen skabes Adgang for Færinger til at tilvirke Fangsten i Land og eventuelt dertil benytte grønlandsk Arbejdskraft“. Indenrigsministeriet har i Efteraaret 1924 paa denne Henvendelse bl. a. svaret Lagtinget, at Spørgsmaalet om Stationer i Land maatte forelægges for de grønlandske Landsraad, før Ministeriet kunde tage endelig Stilling i Sagen. Af Ministeriets Svar fik man i øvrigt det Indtryk, at Ministeriet stillede sig elskværdigt til Tanken. Til Trods for, at man saaledes i Begyndelsen af indeværende Aar manglede Støttesteder i Land paa Grønland, har flere færøske Kuttere og Skonnerten „Agnes“ af København med færøsk Skibsfører og Mandskab drevet Fiskeri ved Grønlands Kyst i denne Sæson. Af de hjemvendte Fiskeres Beretninger fremgaar det, at Vejret ved Grønland sidste Sommer har været ugunstigt for Fiskeriet. Vore Fiskere fortæller, at Grønlænderne har sagt, at i de sidste 25 Aar havde der ikke været et saa ugunstigt Sommervejr som i Aar. Desuagtet maa Fiskeriforsøget siges at være faldet heldigt ud for Kutterne. Det gennemsnitlige Fiskeri pr. Fiskedag og Dele af Fiskedage er en 1 000 Torsk, og det maa siges at være særdeles godt, navnlig for Fartøjer, der ikke er mere bemandede end de færøske, nemlig med kun 16—20 Mand, Føreren iberegnet. De mindre Fiskekuttere, der var oppe ved Grønland, fik fuld Last, og de vendte hjem temmelig tidligt paa Sæsonen, fordi de ikke kunde losse Fisken i Land. De maatte altsaa sejle hjem, saa snart de havde faaet fuldt Skib. Alle de hjemvendte Fiskere er enige om, at man har Lov til at vente sig en hel Del af Fiskerierne ved Grønland; men de mener, at det er en Betingelse for Udøvelsen af Fiskeriet deroppe, at man faar Adgang til at fiske ogsaa paa Søterritoriet, og at